

Maade at give dem Bederlag derfor. Hvad dernæst Vædringsforslaget under Nr. 177 angaar, som den ærede Ordfører omtalte, er det ganske rigtigt, at jeg har stillet dette Forslag for at imødekomme den Tilbøjelighed, der er her i Landet til at arbejde hen til, at Hæren kan forsynes med danske Heste. Det er nu min Overbevisning, at naar de danske Hesteopdrættere skulde kunne være tjente med at sælge Heste som Remonter til Militæretaten, saa maa man tage Hesten i en Alder af omtrent 3 Aar. Man kan ikke være tjent med at vente, til de blive 4—5 Aar, thi for saa vidt Opdrættterne beholde dem saa længe, saa bruges de i Almindelighed paa en saadan Maade til Arbejde, at deres Anvendelighed til militært Brug maaste præjudiceres. Derfor tror jeg, at det er aldeles nødvendigt, at man, hvis Hæren skal forsynes med Heste herfra, indretter sig paa at tage dem i en tidlig Alder. Det er som Forsøg opstillet at tage imod et mindre Antal, end man sluttelig har tænkt sig, nemlig 15—20, og flere kan man maaste heller ikke faa. Efter denne ringe Maalestof vil man nu kunne gøre et Forsøg, inden man gaar over til et større, og det forekommer mig, at være et hensigtsmæssigt Forslag. Hvorvidt der virkelig er saa mange Heste til Stede, kan jeg ikke udtale nogen Mening om, men et saa lille Antal som dette kunde man maaste dog faa, faar man imidlertid ikke Lov til at købe dem i den Alder, køber man dem rimeligvis ikke. Men da Vædringsforslaget heller ikke er tiltraadt af Mindretallet, da jeg jo naturligvis maa indrømme, at det ikke har nogen afgørende Betydning, om man kommer til at begynde med Forsøget et Aar før eller senere, og da jeg endelig maa anerkende, at der ogsaa hos Udvalget var en vis Sympati for Sagen, tager jeg Forslaget tilbage, idet jeg haaber, at det maaste kan faa en bedre Behandling et senere Aar. Jeg tager altsaa Vædringsforslaget under Nr. 177 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslaget under Nr. 177 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Krigsministeren (Bahnsen): Siden jeg er ved at tale om Hestespørgsmaalet, vil jeg dog rette en Fejltagelse, som kom frem ved anden Behandling. Der blev jo den Gang temmelig vidtløftig diskuteret om Forholdet mellem danske og udenlandske Heste, idet man ganske i Almindelighed udtalte Ønsket om, at man kunde forlyne Hæ-

ren med danske Heste, et Ønske, jeg fuldt ud kan dele, da jeg ogsaa maa anse dette for det heldigste. Ved den Lejlighed faldt den Bemærkning fra den ærede Ordfører, at det var opløst af Krigsministeriet, at fremmede Heste kun havde halv saa stor Varighed som danske, idet de fremmede Heste kun holdt 5 Aar, de danske derimod i 10 Aar. Det beror paa en fuldstændig Misforstaaelse. Den Gang det blev nævnt af den ærede Ordfører, var vedkommende Skrivelse, paa hvilken han støttede sig, ikke trykt i Betænkningen, jeg saanedes altsaa Midler til straks at imødegaa hans Bemærkning. Den gjorde paa mig, om jeg saa maa sige, en forbløffende Virkning; jeg vidste, det var urigtigt, men jeg vidste ikke, hvor Fejlen laa. Nu er jo Skrivelsen aftrykt i Betænkningen tilligemed en anden Skrivelse, og dertil vil jeg henvide dem, der have Interesse for Spørgsmaalet. Jeg skal ikke komme ind paa det her, men kun sjaa fast, at der forelaa en Fejltagelse. Det rigtige er i Virkeligheden, at der kun er en ringe paavisselig Forskel mellem de danske og de udenlandske Heste i den omtalte Henseende. De danske Hestes Varighed var anslaaet til 10 Aar, og naar alle Forhold tages i Betragtning, maa de udenlandske Hestes Varighed ansættes til mellem 9 og 10 Aar, noget over 9½ Aar. Fejltagelsen laa deri, at man kun havde Oplysning om tykke Heste og kun for de sidste 5 Aar, hvorfor man kun kunde henholde sig til dem i Skrivelsen. Men det er klart, at den længste Varighed er 5 Aar, naar man kun har haft dem i 5 Aar. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, da jeg antager, at kun en Del af de ærede Medlemmer har Interesse derfor; kun skal jeg bemærke, at det jo altsaa er fuldstændig opløst, at Varigheden af danske og fremmede Heste er tilnærmelsesvis den samme.

Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Vædringsforslaget under Nr. 188, med Hensyn til hvilket jeg ganske kan henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds udtalte. Den ærede Ordførers Udtalelser berøede aabenbart paa en Fejltagelse, idet han forvekslede Konto K. med L. Anmærkningen er givet den forandrede Form netop for at imødegaa den Tanke, der synes at ligge bag ved den ærede Ordførers Udtalelser ved anden Behandling, at der kunde være Tendens hos Krigsministeriet til at benytte, hvad der egentlig var bestemt for det ene Vaaben, til det andet. Derfor er det sondret ud til Haaudvaabene for sig og de andre Vaaben for sig. Men jeg skal dog bemærke, at det undrer mig, at man, fordi Krigsministeriet